

BLADET

Kära vänner i SFV!

Ett tekniskt missöde i sätteriet (orsakat av den mänskliga faktorn) har medfört att SFV-bladet blivit gravt försenat, som ni har kunnat notera. En olycka kommer som bekant sällan ensam: när min dator kraschade var jag glad åt att ha en bra Mac-butik i kvarteret intill, så det gick fort att skaffa ny dator. Men när jag försökte installera det Quark-program jag jobbat med i ett antal år gick det inte alls: det var en alltför gammal version för denna nya fina apparat, vars många "förbättringar" inte alls gör något enklare. Men utvecklingen måste väl gå framåt, så att dataföretagen kan sälja nya produkter hela tiden ...

Nu har jag kommit på en lösning – som jag borde ha tänkt på tidigare, om jag inte varit så stressad av att försöka få ut bladet så snart som möjligt, och då fortfarande tänkte i gamla hjulspår.

Här följer nu "novembernumret" av SFV-bladet, i en form som är fri från typografiska ambitioner. (Jag har inte lagt ner tid på att lära mig hur man gör linjer, ramar och andra finesser.) Det är helt enkelt de texter redaktionen fått från medlemmar, kompletterade med andra uppgifter av intresse. Bilderna kommer att läggas ut på föreningens webbplats. Medlemmar som inte har tillgång till internet får utskriften av texten per post.

Under den närmaste tiden kommer jag att studera olika alternativ till layoutprogram och öva på dem, så att jag kan göra en "riktig" version av novemberbladet som kan tryckas och sändas ut tillsammans med februaribladet. Om vi lyckas hålla oss inom 16 sidor för båda bladen, kommer detta inte att påverka portokostnaden.

God jul och Gott nytt år till alla SFV-are
önskar
Monica Norberg

Varför inte göra det enkelt? Det kan ju också bli roligt!

eller

Hur man undviker att bli slav under traditioner

Vart tog vårens UBB-konsert vägen? Varför fick vi ingen inbjudan till Herrarnas middag? Frågorna hopade sig, men så kom det förlösande budskapet: "Inbjudan till Karlsonfest". Vi som skulle komma direkt från lantstället vågade inte lita på Karlsongarderoben som vi inte använt på länge, utan packade ner dansklänning och kostym. Där bedrog vi oss, Karlson bjöd på eleganta aftonkläder, och hade man inte tid att prova fanns det hattar att piffa upp den egna klädseln med. Där fanns till och med en stilig rock från operans kostymförråd till "Rosenkavaljeren". Vår arkivarie började leta efter en ros att fullborda klädseln med, men insåg snabbt att han själv utgjorde rosen: Törnblom nämligen!

Gästerna samlades i salen till sedvanligt bubbel och minglande. Så inledde UBB med vokalisten Ea Hamilton den utlovade dansmusiken. Publiken var till en början mest lyssnande, men så småningom blev det fler och fler sulor på parketten. Matmarschen intonerades och vi slog oss ned till en tre-rättersmiddag som behagade våra smaklökar: Rökt kött i pepparrotsgräddor på rågbröd, ugnsbakad lax med tomatsmör och pressad potatis, glass med varma hallon. Det kan säkert beskrivas tjugigare på restaurangsvenska! Calle Anlér och Karl-Erik Elestav stod med den äran för köksarbetet.

Ove Larsson tog upp sin tråd från UBB 2014, då han gav oss en inblick i brassinstrumentens historia. Underrubrikerna för kvällens anförande var a) flygelhorn, adventsmusik, c) fred på jorden samt d) lingonsylt. Hur hängde det ihop? Hans instrument för kvällen var just trumpetvarianten flygelhorn (a). En kantor, som månade om sin församlings hörsel, avböjde en gång Oves erbjudande om förstärkning av adventspsalmerna (b). Arméns signaler blåses med fördel på flygelhorn: den vackraste av dem alla är "eld upphör" (c). Som avslutning sålde Ove och Agneta fem burkar hemkockt lingonsylt (d). Pengarna fick köparen själv sätta in till ett valfritt välgörande ändamål, gärna i fredens tecken. Ove demonstrerade sina kunskaper i militära signaler och kallade senare till kaffet genom att blåsa "kom till kocken får du mat"!

Mera dans blev det. Som omväxling till alla tryckare spelade Karin Lindström och Gustav Hammarberg en menuett. De dansande krävde omedelbart att den skulle följas av gavott. Duon förklarade att de inte hade övat in en sådan, men erbjöd en foxtrot, vilket accepterades. Det gick utmärkt att dansa gavott till foxtrot, även om stilen påverkades åt det jazzigare hållet! Så småningom tog repertoaren slut hos UBB – eller var det orken hos dansarna som tröt... Köket var tomt på disk och Karlson fick tillbaka sitt innehåll.

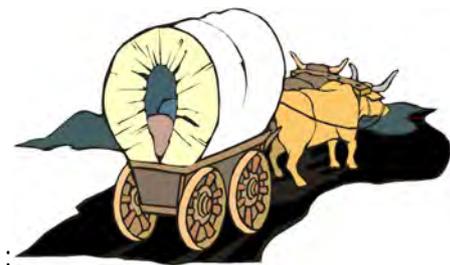
Tack, Karl-Erik och Gustav som stod för inbjudan och initiativ till en avspänd kväll, med tillfälle till många trevliga samtal under diskarbete och mellan danserna.

Sammanställt efter spridda anteckningar i kvällens minsta GalaPetter-block, funnet i en aftonväska hos ovannämnda Karlson.

Barbro Hammarberg

Dansprogram våren 2016 (med reservation för eventuella ändringar)

Januari	14	Mellparing
	21	Sönderborgskadrilj
	28	Engelska från Svartsmara
Februari	4	Gustavs skål – med en ny tur
	11	Tantoli
	18	Bingsjöpolska
	25	Polka och bakmes från Kall
Mars	3	Dans till fryksdalsmelodi
	10	Trekarlpolska
	17	Östgötapolska
	24	<i>Skärtorsdag – ingen dansövning</i>
	31	Pariserpolska
April	7	Stegvals och SFV-vals
	14	SFV-bakmes med syvskrit
	21	Västgötapolska
	28	Fyrmannadans
Maj	5	<i>Kristi Himmelfärdsdag – ingen dansövning</i>
	12	Skrälåt
	19	Repetition av vårens danser

Nya adresser:

Eja-Stina Dilot
Slupen 1, lgh 1204
444 30 Stenungsund

Gunnar Sundin & Ingrid Widell
Follingbogatan 10, lgh 1303
168 60 Bromma

SFV:s styrelse och funktionärer

verksamhetsåret 2015–2016

STYRELSE

Ordförande	Anders Roland
Vice ordförande	Stig Boman
Dansledare	Karl-Erik Elestav
Kassaförvaltare	Göran Norell
Sekreterare	Erik Dalhammar
Övrig ledamot	Carl Anlér (<i>Särskilt ansvar för strategifrågor</i>)
Övrig ledamot	Jonas Sjöberg (<i>Särskilt ansvar för Uttringes långsiktiga förvaltning</i>)

FUNKTIONÄRER

Vice dansledare	Josefine Blomberg
Biträdande dansledare	Marianne Behrens, Gunnar Benediktsson, Barbro Hammarberg, Einar Lilliestierna, Marita Nilsson, Anders Roland, Maeta Wiberg Roland
Dräktförvaltare	Maria Wallén
Biträdande dräktförvaltare	Kerstin Lagerström
Biträdande kassaförvaltare	Bailey Tysklind
Klubbmästare	Erik Larsson
Biträdande klubbmästare	Carl Anlér, Anna och Bengt Hedberg, Marianne Rönnblad, Lena Sjöström Larsson
Musikanförare	Olle Egerstrand
Biträdande musikanförare	Hans Boman
Redaktörer SFV-bladet	Lotta Norell, Monica Norberg
Biträdande sekreterare	Lena Andersson
Arkivarie	Lars Thörnblom
Biträdande arkivarie	Gunilla Boman

NUN (Nya UttringeNämnden):

Avtalsfrågor, juridik, samordnare	Jonas Sjöberg
Inventarier, invändig skötsel	Marianne Rönnblad
Yttre skötsel, tomt och uthus	Bertil Norberg
Byggfrågor, utformning	Lena Sjöström Larsson
Utvändig skötsel	Jörgen Wohlert

Övrigt Uttringe:

Uttringebokningar	Erik Dalhammar
Ljusstöpningsansvarig	Maria Axelsson

REVISORER

Revisor	Eva Karin Möller
Revisor	Eva Ohlsson
Revisorssuppleant	Ulrika von Weisz

VALBEREDNING

Sammanställande ledamot, medlem minst 10 år	Ea Hamilton
Ledamot, medlem 9–5 år	Gunnar Benediktsson
Ledamot, medlem 4–2 år	Eva Carnestedt
Ledamot, medlem minst 2 år	Cecilia Herbst
Ledamot, medlem minst 2 år	Marianne Behrens

Höstlekstuga på Uttringe oktober 2015

Gläds även ni, kära vänner, åt att promenera upp till vår sportstuga på Uttringe? Det känns för mig som ett inre glädjerus. Höstens aktiviteter började med arbetsveckan i augusti, tätt följd av ett musikaliskt evenemang med glada musikanter; därefter en arbetshelg där det krattades, eldades och fejadades inför vintern – och NU fick vi uppleva detta rus igen: att bli inviterade till något av det viktigaste i vår gemenskap: en lekstuga där vi under angenäma former fick umgås, njuta av samvaron och inmundiga den av klubbmästarfamiljen egenhändigt tillagade maten.

Vi bjöds på fetaost med säsongens nyskördade tomater och finhackad rödlök, en fantastisk läcker laxpudding med specialkomponerat skirat smör, vitt vin för den ej bilburne – och som om detta inte vore nog serverades en gourmet-efterrätt med sommarens och höstens bär.

Och inte minst: vi fick DANSA tillsammans under lätta och glada former! Programmet hade komponerats av dansledaren Karl-Erik Elestav så att alla kunde vara med i någon eller flera av de 20 danserna till Sten-Axel Julins härliga pianomusik. Allt föredömligt arrangerat!

Frammot tolvslaget serverades vickning: ostsmörgås och öl samt nubbe och tillhörande snapsvisor under ledning av klubbmästaren Erik Larsson.

En stor skara stannade över natten och vaknade upp till ännu en strålande dag på Uttringe med höstens färgprakt rätt utanför fönstren.

Vid tangenterna:

Lennart Meldahl

Ulla, vår Ulla!

"Valsen mjukt och smeksamt klingar som mot stranden vågens svall ..."

Du kommer väl ihåg hur lätt du flyter fram på dansgolvet till Ulla Lundgrens pianomusik? Ulla, som i våras bestämde sig för att det nu var färdigspelat på dansövningar och lekstugor. "Fingrarna lyder inte riktigt som förr: de är helt omöjliga" – och någon gång vid dryga nittio år kan väl även en pianist få pensionera sig.

Ulla kom till Stockholm från Lycksele för att utbilda sig till sjuksköterska. Året var 1944. Broder Ulf gick på KTH och hade en kurskamrat, som tipsade om SFV. Kamraten hette Sven. Ulla kom med i SFV tillsammans med sin bror – på den tiden valdes ju bara jämna par in i föreningen. De första åren tog studierna mycket tid, men Ulla försökte gå på dansövningarna så ofta som möjligt. Kruxet var dock att hinna tillbaka till elevhemmet senast kl 22, såsom anbefallt var. Ordning och reda på den tiden!

Uttringe var en underbar plats att vara på. Många trevliga människor och mycket musik. Bror Ulfs tekniskamrat Sven deltog också flitigt i dansövningar och i Uttringelivet. Ulla och Sven träffades så småningom inte bara på Uttringe. De tog också långa promenader tillsammans i Stockholm eftersom båda tyckte mycket om att vara ute i naturen. "En vacker sommarafton" i Drottningholmsparken friade Sven till Ulla. Frieriet accepterades och de båda dansade vidare i SFV...

Ulla har alltid tyckt om musik. I hemmet i Lycksele fanns en liten radio som familjen kunde lyssna på. Ofta blev det klassisk musik. Hambo och vals lärde mamma ut i köket, och det var bara att fortsätta dansandet i Stockholm. Genom samtal med Uhret – Elsa Uhr – hade det kommit fram att Ulla var duktig på att spela piano. Det fanns vissa danser som Uhret inte tyckte om – eller i varje fall inte att spela. Då kom frågan: "Kan inte Ulla spela detta?" Och så fick det bli. Från slutet av 1960-talet spelade Ulla mer och mer på dansövningarna. Hon tycker själv att spelet sitter i fingrarna som "letar sig till de olika ackorden". Det är fingrarna som kommer i håg musiken och turerna i danserna. En stor hjälp för spelandet har förstås också varit att hon själv har dansat alla danser. Bland favoritstyckena finns Uhrets melodier.

Ulla var också delaktig i tillblivelsen av SFV:s dansbok, som kom ut 1992 inför föreningens hundraårsjubileum 1993. Arbetsgruppen hade mycket att diskutera omkring de många dansbeskrivningarna. CD-skivan som lanserades 2003 blev en naturlig uppföljare till dansboken. Ulla spelar här 20 nummer. På skivomslaget kan man läsa: "Under mer än tre decennier har Ulla Lundgren spelat för både Svenska Folkdansens Vänner och Akademiska Folkdanslaget. Hon gör en mycket uppskattad insats för att vidmakthålla musiken och dansstilarna, och hennes spelglädje smittar lätt av sig på dansarna."

Ja, Ulla spelade ju för AF också. Danserna i de två föreningarna kunde ibland skilja sig åt på några detaljer. Det gällde att komma ihåg och spela rätt version. Hon blev en gång tillsagd av en äldre medlem: "Kom ihåg att du är SFV-are!"

En annan grupp som var rolig att spela för var SFV:s "seniorer", till exempel Steneroths, Asplunds, Westlings, Kjellbergs med flera, som dansade tillsammans en gång i veckan under flera år. Ulla tycker att hon fick träna rätt mycket på sitt spelande, men att övningen gav färdighet. Att hennes spelglädje smittar av sig på dansarna är vi många som kan intyga!

SFV har betytt oerhört mycket för Ulla – alla vännerna, musiken, dansen och naturligtvis inte minst Uttringelivet. Ulla och Sven lyckades även intressera två av sina tre barn för SFV: Kerstin så klart, men även Eva, som var med så länge som det var geografiskt möjligt. Åke hade andra intressen: bilar. Och nu är det dags för nästa generation och nästnästa.

Om Ulla skulle nämna en favoritdans bland kadriljerna så blir det Ekebykadrilj. Den är lite högreståndsartad och sirlig. Men en riktig klubba är också härlig att dansa! Hon känner av lite problem med balansen och "vill helst inte dansa omkull någon kavaljer" säger hon. Men nog spritter det i såväl fingrar som ben när musiken börjar, så den som träffar Ulla på Lilla Julafton på Uttringe i år får alltså komma ihåg att ta det lite lugnare i långdansen när Ulla är med.

Skrivet i november 2015 av

Lotta Norell

Den stora eken nedanför vedbacken

har nu fått sig en rejäl och välbehövlig makeover. Det började för ett år sedan. Jag träffade då arboristen Thilo Beeker från Nordic Tree Care på Uttringe för att kolla av trädens kondition.

Han såg genast att eken behövde professionell omvårdnad. Det fanns oro inom SFV att askarna hade fått asksjuka. Arboristen kunde dock lugna oss med att askarna mår i princip bra. Vi tittade även på andra träd, t.ex. de tre lindarna vid uppfarten, som nu har blivit två. Träden i slänten nedanför Astrid och Melker får klara sig själva, tyckte arboristen.

Det fanns fler frågor beträffande trädbeståndet att diskutera, så jag tyckte att det var läge att samla NUN och styrelsen på Uttringe för att se och bedöma på plats. Jag hade fått en "mellan tummen och pekfinger"-uppskattning av arboristen på kostnaden för vissa insatser. Vi samlades på Uttringe i slutet av maj detta år och hade ett givande möte. Det bestämdes att vi skulle anlita arboristen endast för att åtgärda nämnda ek och begära in en mer specificerad offert för detta arbete. Vi fick offerten i början av november i år och efter telefonkonferens mellan styrelse-medlemmar gavs klartecken att gå vidare.

Den 27 november åkte Bertil Norberg och jag till Uttringe för att ta emot arboristerna. Det var tre trevliga killar: Micke från Umeå, Jay från USA och Paco från Nya Zeeland. Det var en fröjd att se dem nästan flyga, högt upp mellan grenarna, som en balett. De glesade ut kronan och monterade en vajer mellan de största grenarna för "statisk stabilisering". Åtgärderna skulle motverka framtida skador främst på grund av vindlast. De gjorde även en liten putsning av asken nedanför gårdsplanen.

Jörgen Wohler

